

δεύτερος οὐκέτι χάρειν εἶταιν. οὐδὲ γῆ αἰτίαν. βραχιαλίσθησε τὸν πόνον. Διαδραστολίσας.] ἀντὶ τοῦ δειλούς, διπλήρασκον τὸν πόνον τείνειν. Κοβάλους.] ὃν καρχαλίτην κοβάλους καὶ πανούργους. Επ-

Α τελείους.] ἀντὶ τοῦ μεγάλους. Διπλήρασκον τὸν φασίδην Αἰαντές. Κρανοπειῶν.] πρόνυ καὶ λόφους μηχούμηνος αἴφαντες με τῷ πατάγῳ τῷ οὐρανῷ.

Εὐ. Καὶ σὺ τὸ δῆμον δράσας, ἀντὶ τοῦ αἰδρείου εἶδίαξας;

Δι. Αἰχύλε λέξον, μήδε ἀνθαδῆς σεμνωότερον καλέπανεν.

Αι. Δράμα ποιός ας Αἴρετο μεσόν. Εὐ. ποῖον; Αι. τὸν ἐπὶ θηθίβας

Ο δεασάμην παῖς αἵτις αἴρει, περάσθη δαιρεῖ.

Δι. Τοπὶ μὴρ οὐκέτι εἴργασμα. Θηβαῖος γὰρ πεποίηκας.

Ανθραιοτέρους εἰς τὸ πόλεμον. καὶ Σύτου γ' οὐδεὶς τῷ πόλε.

Αι. Αλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἔξειν αἰσκεν, αλλ' εἰπὲ τὸν τοπεῖον.

Εἴτε μιδιάξας τὸν Πέρσας, μήτε τὸν θηθυμένην εἶδίαξα

Νικᾶν αἰεὶ τὸν αἰτιπάλους, ποιητὸς αἴργον αἴτιον.

Δι. Εχάρικον ζεῦν λείπει ποιούσα τοῦ. Δαρείς τῷ πεθνεώτος.

Ο χρόες δὲ δέ τοι καὶ ωδὴ ξυγκείουσι, εἰπειν, ιανοῖ.

Αι. Ταῦτα γὰρ αἰδρας λαζηποιτὰς αἰσκεν. οἰκέτημα γὰρ αἴρηται

Ως αφέλιμοι τῷ ποιητῷ οἱ γλυκοῖς γεγλύνται;

Ορφεὺς μὲν γὰρ τελεταῖς θ' οὐδὲν κατέδειξε, φόνων τὸν αἴρεχθεῖς;

Μεσαῖς δὲ εἰκαστέστεις τε νόσων, καὶ χρησμοῖς. Ε Ησίοδος δὲ

Me attruerit. EV. at tu quo pacto ipso tamfor-
tes potuisti

Efficere? BA. Έschyle dic: & grauitate tuane,
B difficultis sis.

ΕS. Cum plenum Martis opus fecisset. EV.
quidnam. ΕS. septem ad Thebas.

Nam quisquis spectator fuerat, optabat bellige-
rari.

EV. Sanè hoc abste malefactum est, nam The-
banos hac ratione

Fecisti alacriores ad pugnam: ideo γέ hic vapu-
la, homo audax.

ΕS. Atqui hæc tractare eadem licuit vobis: sed
vos aliorum

Vertistis animum. Sed & exhibitis Persis, ma-
gnacupido

Hoc est superandi animis iniecta est; me pul-
crum opus operante.

BA. Ego certè latatus sum, ubi Darium audiui
occubuisse,

D Et Chorus etiam manibus comploris exclama-
uit, lōpæ.

ΕS. Quippe Poëtas isthæc tractare decet: atque
age, vide sis, quam

Magno emolumento fuerint generosi omni tem-
pore vates.

Equidem Orpheus ritus me docuit, & caribus
abstinuisse,

E Musæus remedia morborum atque oracula pro-
didit: agri

Σχόλια. Τοὺς ἐπτὸν θηθίβας.] οἱ Πέρσαι πρότερον δειμαδαγαμψοι εἰσήν, εἴτα οἱ ἐπτὸν θηθίβας. οὐδὲ τὸ θηθερον προτέρως εἴπε. τολεὺν οὐδὲ τῷ ποιητῇ ἔγκλημαν. οὐ γάρ θειν ἀκείβωσις θειούσιν, οὐδὲ τοῖς αἰπελέγηκασιν αὐτοῖς. Θηβαῖος γῆ πεποίηκας.] μῆλον οὓς οὐ φέλων ὄντων τοῖς Αθηναῖοις τῷ θηθίβασιν, αλλὰ δέ μέφερομέρων. Αλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἔξειν.] οὐδὲν ἔξειν Αθηναῖοις, μημίαδαμα, καὶ αἰσκεν τῷ πολεμοῖ.

BIS E T V S. Αὐτὸν ἔξειν μετά τολεμικαὶ αἰσκεν ἔξειν.

Σχόλια. Οὐκ θηθὶ τοῦτο.] αλλ' εἰς ἔγκλησις καὶ μηδέραφιας. κατηγορεῖ δὲ Αθηναῖοις ἐντεῦθεν. Τοὺς Πέρσας.] αἰχύλου δράμα οὐτων καλούμενοι. Τὸ δὲ εἴτα, καὶ τὸ μή το, οὐ θέλουσι αἴσκεν πρός τας διδασκαλίας. αλλ' εἰς τὸ μή το εἰδίαξα καὶ τὸ ἔτερον. Εχάσειν γοῦν λειπεῖ ποιοῦσα] εἰ τοῖς φερομέροις Αἰχύλου Πέρσαις, οὐτε Δαρείου θάνατος αἴσκεν γέλλει, οὐτε δὲ χορός τας χειρας συγκρούεις λέγεις ιανοῖ. οὐ θειν θηθαντιμα πρὸς τὸ διονύσιον λεγόμενον χαράς ἐπελθούσον. αλλα ταὶ μὲν πράγματα ιστοκείταιν Σούσιοι. καὶ οὐδὲ φέρεις θειν οὐ μητρὸν θερέους ἔξ οντερον θινός. χορὸς δὲ Περσῶν γερόντων μηδελεγόμενος πρὸς αὐτῶν. εἴτα αὖγελος αἴσκεν τοῖς ποιεὶ σαλαμῖνα ναυμαχίαν καὶ ποι-

Ερέζου φυγίαι. Χάμεις δὲ φοιτο τὸ Δαρείου, ἀντὶ τοῦ θερέζου. σωτήθεις γῆτοις ποιητῇ θηθὶ γῆτοις τῷ πατέρων οὐρανοις καὶ θηθας. πρὸς οὐ θειν εἰσεῖν, οὐτὶ εἰν τῷ δράματι λέγετο. Ερέζου μὲν αὐτὸς ζῆτε θελέπτη φάσις. Ηρόδιος δὲ φοιτο μῆλον γεγονέαν τὸ θανάτοις. καὶ ποιεὶ τραγοδίαν θειν περιχθον ποιεὶ πλαταταῖς μάχειν. δοκεῖ τοῖς οἱ Πέρσαι, οὐδὲ τοῦ Αἰχύλου δειμαδαγαμψοι εἰν Συρακούσαις, αποδέκτος Ιερώντος, οὐδὲ φοιτο Ερατοδέντος οὐ γειτονεῖ πομφῇ διλῶν. δὲ λαως. Διδύμοις οὐτὶ οὐ πειράχεσθαι θάνατον Δαρείς οἱ Πέρσαι τὸ δράμα. διὸ τινες, διητάς θέστεις διδασκαλίας τῷ Περσῶν φασι. καὶ ποιεὶ μίαν μὴ φέρειται. τινες δὲ γεάφεσον Δαρείς τοῦ θερέζου. οὐ δὲ οὐτὶ τοῖς κυείοις, ἀντὶ πατρωνυμικῶν πέριζει. καὶ οὐ θερέζους οὐ δὲ οὐτὶ εἰδώλον Δαρείς φερετο, ἐπειδεινηποτός δικλονότε. Ορφεὺς γῆτελείας θειν. Τότε πολλὴ μόχα κατέλειχε τοῖς ορφέας, οὐδὲ τελέτεις σιωπεύασθαι. Μεσαῖος δὲ τοῦ Μεσαίου πάρδα Σερινίας θεινόλαπε φιλόχορος φοιτον. Εἴτη δὲ τοῦ φεγγαλύνθεις θεινέταις θεινόβαρμον σιωπεύειν. δὲ σοφοκλῆς, γε πομπόλογον αὐτὸν φοιτο. φέρετο, δὲ τοῦ θηθαφίον οὐτας ἔχον. Εύμολόπειρον φίλον οὐτὸν ἔχει τὸ φαληρεκόν οὐδας. Μεσαῖον, φθίτρον σωματίδην ποιεῖται φοιτον. οὐ θειν δὲ καὶ θεραπείας νοσημάτων καταδεῖξαι λέγεται. Ησίοδος δέ, οὐδὲ φοιτον Ησίοδος μέμνητο.